15/10/2018

Ι.Μ. Βεροίας: Δοξολογία για τον Μακεδονικό Αγώνα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 15 Οκτωβρίου το πρωί στον Ιερό Ναό Αγίου Αντωνίου πολιούχου Βεροίας τελέστηκε από τον **Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας**, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονα Δοξολογία με την ευκαιρία του εορτασμού **του Μακεδονικού Αγώνα**. Στην συνέχεια εκφωνήθηκε πανηγυρική ομιλία από τον κ. Δημήτριο Θεοχαρόπουλο, Διευθυντή του 13ου Δημοτικού Σχολείου Βέροιας.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Μανθανέτωσαν δέ καί οἱ ἡμέ-τε-ροι καλῶν ἔργων προΐσθασθαι εἰς τάς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μή ὦσιν ἄκαρποι».

Δύο φορές τονίζει ὁ πρωτοκορυ-φαῖ-ος ἀπόστολος Παῦλος στό ση-με--ρινό ἀνάγνωσμα ἀπό τήν ἐπι-στο-λή του πρός τόν μαθητή του, ἐπί-σκοπο Κρήτης Τίτο, τήν ἀνα-γκαι-ότητα τῶν καλῶν ἔργων γιά ὅσους πιστεύουν στόν Θεό, καί αἰ-τιολογεῖ τήν ἐπιμονή του στό θέ-μα αὐτό λέγοντας ἀφενός ὅτι τά κα-λά ἔργα εἶναι «καλά καί ὠφέ-λιμα τοῖς ἀνθρώποις» καί ἀφετέ-ρου ἐξυπηρετοῦν «τάς ἀναγκαίας χρείας» καί κάνουν τούς ἀνθρώ-πους νά μήν εἶναι ἄκαρποι ἀλλά νά ἔχουν καρπούς καλούς καί ἀγα-θούς.

Ποιά εἶναι ὅμως γιά τόν ἀπό-στο-λο Παῦλο τά καλά ἔργα τά ὁποῖα συστήνει στούς χριστιανούς; Τό διευκρινίζει καί αὐτό ἔμμεσα, πε-ρι-γράφοντας τά ἀνωφελῆ καί μά-ταια ἔργα. «Μωράς δέ ζητήσεις καί γενεα-λο-γίας καί ἔρεις καί μάχας νομικάς περιΐστασο· εἰσίν γάρ ἀνω-φελεῖς καί μάταιοι».

Εἶναι οἱ ἀνόητες ἀνα-ζητήσεις καί ἐνασχολήσεις μέ τούς γενεα-λογι-κούς καταλόγους, εἶναι οἱ ἀντιπα-ραθέσεις καί οἱ συγ-κρού--σεις μέ τούς ἀνθρώπους γιά

θέ-ματα πού ἀφοροῦν τόν νόμο. Ὅλα αὐτά τά χαρακτηρίζει ὁ ἀπό-στο-λος ἀνωφε-λῆ καί μάταια, γιατί δέν προσ-φέ-ρουν καμιά ὠφέ-λεια σέ ὅσους ἀσχο-λοῦνται μέ αὐ-τά καί κατά συ-νέ-πεια εἶναι ἄχρη-στα καί μάταια.

Καί ὅμως αὐτά ἀκριβῶς εἶναι τά ἔργα τά ὁποῖα ἀπασχο-λοῦν καί ἐν-δια-φέρουν τούς περισ-σοτέρους ἀν-θρώπους. Εἶναι αὐτά τά ὁποῖα ἐλ-κύουν τήν προσοχή τους, ἐξά-πτουν τήν περιέργεια καί τή φ-α-ντα-σία τους καί γιά χάρη τους δα-πανοῦν τόν χρόνο τους καί συχνά καί τά χρήματά τους.

Τό ἐνδια-φέρον τῶν ἀν-θρώ-πων γι᾽αὐτά ἐπιβεβαιώνεται καί ἀπό τό περιεχόμενο πολλῶν ραδιοφω-νι---κῶν καί τηλεοπτικῶν προγραμμά-των ἀλλά καί ἐντύπων καί μέσων κοινωνικῆς δικτυώσεως, πού ἀν-τα----πο-κρίνονται μέ αὐτόν τόν τρό-πο στή ζήτηση τῶν περισσο-τέ-ρων ἀνθρώπων.

Ποιά εἶναι ὅμως ἡ ὠφέλεια καί ποιό εἶναι τό καλό πού προκύπτει ἀπό μιά τέτοια ἐνασχόληση; Καμία ὠ-φέλεια, κανένα κέρδος, παρά μό-νο ἄσκοπη κατασπατάληση τοῦ χρό-νου πού δέν ὁδηγεῖ πουθενά, πού δέν παράγει κανένα θετικό ἀπο-τέλεσμα, ἀκόμη καί ὅταν δέν ἔχει ἄλλες ἀρνητικές συνέπειες, ὅπως οἱ ἔριδες καί οἱ διαμάχες στίς ὁ-ποῖ-ες ἀναφέρεται ὁ ἀπόστο-λος.

Ὅμως ὁ Θεός δέν μᾶς δίδει τόν χρόνο τῆς ζωῆς μας γιά νά τόν δα-πα-νοῦμε καί νά τόν σπατα-λοῦ-με ἄσκοπα. Οὔτε μᾶς δίδει τίς ἱκανό-τη--τες, τά χαρίσματα καί τά τά-λα-ντα γιά νά τά περιφέρουμε ἀνα-ξι-ο--ποίητα, ἐνῶ, ἐάν τά ἀξιοποιήσου-με, ἐάν κάνουμε τά καλά ἔργα πού συστήνει ὁ ἀπόστο-λος Παῦλος, θά ὠφελη-θοῦ-με καί ἐμεῖς καί οἱ ἀ-δελ--φοί μας.

Γι᾽ αὐτό καί δέν παρα-λεί-πει νά μᾶς ὑπενθυμίσει ὁ ἀπόστο-λος ὅτι δέν ἀρκεῖ νά κάνουμε ἁπλῶς καλά ἔργα ἀλλά αὐτά τά καλά ἔργα, γιά νά εἶναι πραγμα-τι-κά ὠφέλιμα, θά πρέπει νά ἐξυπη-ρε-τοῦν καί τίς ἀνάγκες τῶν ἄλ-λων, θά πρέπει νά διακονοῦν «τάς ἀναγκαίας χρεί-ας». Διότι συμβαί-νει κάποιες φο-ρές νά κάνουμε πράγ-ματι κάτι κα-λό, κάτι χρήσιμο καί ὠφέλιμο ἀλλά αὐτό νά ἀφορᾶ μόνο τόν ἑαυτό μας, νά ὠφελεῖ καί νά προ-άγει μόνο ἐμᾶς. Ἀσφαλῶς κάτι τέτοιο δέν ἀποκλείεται, δέν εἶναι ἄχρηστο καί κατακριτέο, ἀλλά δέν πρέπει νά λησμονοῦμε ὅτι δέν εἴ-μαστε μόνοι στόν κόσμο καί ἔχου-με εὐθύνη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ νά εἴμεθα ὠφέ-λιμοι καί στούς συναν-θρώπους μας, φρο-ντίζοντας νά ἐκ-πλη-ρώ-νουμε καί ἐμεῖς τήν προ-τρο-πή τοῦ ἀποστό-λου Παύλου: «μανθα-νέ-τωσαν οἱ ἡμέ-τεροι κα-λῶν ἔρ-γων προΐστα-σθαι εἰς τάς ἀνα-γκαίας χρείας, ἵνα μή ὦσιν ἄκαρποι».

Τούς καρπούς, ἄλλωστε, τῶν κα-λῶν ἔργων τῶν πατέρων μας, τῶν ἀγωνιστῶν καί τῶν ἡρώων τοῦ Μα-κεδονικοῦ ἀγῶνος, πού τιμοῦ-με σήμερα, ἀπολαμβάνουμε καί ἐ-μεῖς, καθώς ἡ δική τους θυσία καί ἡ δική τους ἀνιδιοτελής προσφο-ρά κάτω ἀπό

τραγικά δύσκολες καί ἀντίξοες συνθῆκες, ἄνοιξε τόν δρόμο γιά τήν ἀπελευθέρωση τῆς Μακεδονίας μας καί τήν ἕνω-σή της μέ τήν Ἑλλάδα.

Ἄν πολλοί ἀπό αὐτούς τούς ὁποίους τιμοῦ-με σήμερα δέν ἐγκα-τέλειπαν τήν ἀσφάλεια καί τήν ἄνεση τῆς ἐλεύθερης πατρίδος καί δέν ἐρχό-ταν ἐδῶ γιά νά ἑνώσουν τίς δυ-νά-μεις τους μέ τόν Μακεδο-νι-κό Ἑλ-λη-νισμό, πού ἀναζητοῦσε ἀπεγνω-σμένα ἕνα χέρι βοηθείας γιά νά ἀπαλλαγεῖ ὄχι μόνο ἀπό τόν τουρ-κικό ζυγό ἀλλά καί ἀπό τή σλα-βική ἐπεκτατικότητα πού ἐπιχει-ροῦσε νά οἰκειοποιηθεῖ τή Μακε-δο-νία, καί ἐπιχειρεῖ, καί νά ἐπεκταθεῖ μέχρι τό Αἰ-γαῖο· ἄν οἱ ἥρωες τοῦ Μακεδον-ι-κοῦ ἀγῶνος, στρα-τιω-τι-κοί, κληρι-κοί, διπλω-μάτες, δα-σκά-λες, ἄν-δρες καί γυναῖκες, μικροί καί με-γάλοι, δέν ἕνωναν τίς δυνάμεις τους ἀδιαφορώντας γιά τή ζωή τους στά «καλά ἔργα εἰς τάς ἀνα-γκαίας χρείας», στόν ἀγώ-να δηλα-δή γιά τήν ἀπελευθέρωση τῆς Μα-κε-δονίας μας, ἐμεῖς δέν θά μπο-ρού---σαμε νά ἀπολαμβάνουμε ὅ,τι ἀπολαμβάνουμε σήμερα, μία ἐλεύ-θερη καί ἑλληνική Μακεδο-νία.

Γι᾽ αὐτό καί ἡ προτροπή τοῦ πρω-τοκορυφαίου ἀποστόλου Παύ-λου, τοῦ ἀποστόλου πού ἦρθε στήν Ἑλ-λάδα γιά νά κηρύξει τόν Χριστό ἀντα-ποκρινόμενος στήν πρόσ-κλη-ση τοῦ νεαροῦ Μακεδόνα, «διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν», ἔχει ἰδιαίτερη σημασία γιά μᾶς σή-μερα, ἀδελφοί μου. Γιατί μᾶς ὑπενθυμίζει τό χρέ-ος μας νά συνεχίσουμε τά «κα-λά ἔργα εἰς τάς ἀναγκαίας χρείας» τῶν πατέρων μας πού μνη-μονεύ-ουμε καί τιμοῦμε σή-μερα, καί νά προστατεύσουμε ὡς πολύτιμο θη-σαυ-ρό ὅ,τι μᾶς κληρο-δότησαν μέ τήν ὑπέροχη θυσία τους. Νά δια-φυ--λάξουμε αὐτό τόν τόπο, τή Μα-κεδονία μας, τόν βαμμένο μέ τό αἷ-μα καί σπαρμένο μέ τά ὀστᾶ τους, ἐλεύθερο καί ἑλληνικό, καί νά μή δώσουμε σέ κανένα τό δι-καί-ω--μα νά σφετερισθεῖ τό ὄνομα, τήν ταυτότητα καί τήν ἱστορία τῆς Μακεδονίας μας ποτέ καί ἔναντι οὐδενός ἀνταλλάγματος.